

med imamerne eller snakke om islamisk terrorisme, statsministeren har selv inviteret til en dialogsnak. Det er også det, ambassadøren har gjort.

Er det ikke på den måde, vi skal forstå brevet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg føler i høj grad, at der er behov for dialog, derfor indkaldte jeg også til et dialogmøde på Marienborg. Det er også derfor, Danmark som nation har spillet ud med forskellige initiativer for at fremme demokrati, frihedsrettigheder, menneskerettigheder, kvinders rettigheder i Mellemøsten. Jo, der er brug for dialog.

Men jeg er nødt til at sige, at i det brev, jeg modtog, var der en direkte opfordring til, at jeg skulle gribe ind over for pressen for at regulere ytringsfriheden. Det kan jeg ikke, det vil jeg ikke, det er i strid med de principper, som et frit folkestyre bygger på, for det bygger bl.a. på en ubegrænset ytringsfrihed, ubegrænset med ansvar over for de rammer, lovgivningen sætter i blasfemiparagraffen, racismeparagraffen og paragraffen om ærekrænkelse. Men inden for de rammer skal der være en ubegrænset ytringsfrihed, og der er det ikke en statsminister, der skal blande sig.

Hvis nogen føler sig krænket, så er det en sag for domstolene.

Hüseyin Arac (S):

Jeg er meget glad for, at statsministeren siger, der er brug for dialog, uanset hvilket emne vi snakker om og drøfter. Det er jeg også stor tilhænger af. Jeg er meget glad for, at man vil bevare en dialogmulighed og snakke om, hvad sagen handler om.

Så altså, jeg har sagt og vil gentage igen, at jeg er stor tilhænger af ytringsfriheden, den skal vi bevare uanset hvad. Men i forbindelse med ytringsfriheden synes statsministeren så, det er rigtigt, at man krænker nogle andre mennesker eller andre religioners værdier, når man udtaler sig? Kan man ikke opfordre til, at man gerne må benytte sig af ytringsfriheden, at man gerne må udtale sig om alle emner, men at man skal tage hensyn til andre og ikke gøre grin med dem, ikke krænke andre mennesker.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg synes, at debat og dialog skal foregå respektfuldt og i en ordentlig tone. Men jeg er også nødt

til at sige, at det jo er meget individuelt, hvor ens grænse går for, hvornår man føler sig krænket, og det mener jeg ikke at man er i stand til at stille nogle lovgivningsrammer op for eller udstikke nogle politiske retningslinjer for.

Det er derfor, vi i Danmark siger, at vi har en ubegrænset ytringsfrihed, og hvis nogle føler sig krænket, jamen så er de pågældende nødt til at gå til domstolene for at finde ud af, om f.eks. blasfemiparagraffen er overtrådt.

Jeg er også nødt til at sige, at det, der skaber fremgang i frie samfund, er, at alt kan sættes til debat, og at alt kan sættes kritisk til debat. Hvad enten det er politiske autoriteter eller religiøse autoriteter, så må alle tåle at blive udsat for kritik, herunder også satire og humor, det må alle tåle.

Jeg er nødt til at sige, at der er religion ikke hævet over politik. Der er religiøse autoriteter underkastet nøjagtig de samme regler som politiske autoriteter. Det er faktisk også en del af kernen i det danske folkestyre, at religion ikke er sat over politik.

Kl. 13.25

Morten Messerschmidt (DF):

Nu må man jo ikke klappe her i salen, men jeg vil sige, at det klør lidt i hænderne, når jeg hører det, statsministeren siger. Jeg kunne ikke være mere enig.

Derfor vil jeg også spørge, om ikke det gør indtryk på statsministeren, at Socialdemokratiet, som er en del af det flertal, statsministeren har baseret sit mandat på i forbindelse med Tyrkietforhandlingerne, åbenbart mener, at man fra politisk hold klart skal censurere, hvad der er ytringsfrihed, at man skal have nogle kriterier ind om, at man ikke må krænke, at man skal tage særlige religiøse hensyn, og at det er i den ramme, vi skal forstå ytringsfriheden. Det synes jeg i hvert fald at statsministeren burde tage op til eftertanke, næste gang han baserer sit flertal på Socialdemokratiet i de her sager.

Men jeg fik ikke rigtig svar på det spørgsmål, som jeg stillede til statsministeren i forbindelse med, at statsministeren jo gentagne gange har sagt, at optagelsesforhandlingerne primært er for at få Tyrkiet til at vende ansigtet mod Vesteuropa og ryggen til fundamentalisterne: Er det her brev, som altså er skrevet sammen med Iran, Egypten, Saudi-Arabien og Pakistan, et udtryk for, at Tyrkiet vender ansigtet mod Vesteuropa eller ansigtet mod fundamentaliststaterne?